gemeente Ferwerderadiel

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Ferwerderadiel.

Nr. 138121

7 oktober

2016

Beleidsregels Jeugd

HOOFDSTUK 1: INLEIDING

1.1 Inleiding

In DDFK verband is het beleidsplan 2015 'Samen leven, zorg voor elkaar' vastgesteld. In dit beleidsplan is de visie op de samenleving verwoord. Dit beleidsplan heeft richting gegeven aan de Verordening jeugdhulp Ferwerderadiel, een nadere uitwerking van de Jeugdwet 2015.

In de Verordening jeugdhulp is opgenomen dat het college bij nadere regeling regels stelt met betrekking tot de beschikbaarheid van overige en individuele voorzieningen (artikel 2). Naast een nadere regeling bestaat de mogelijkheid tot het opstellen van beleidsregels, die eveneens een nadere uitwerking van de Verordening zijn. In DDFK verband is ervoor gekozen om de Verordening uit te werken in beleidsregels. In de Beleidsregels Jeugdhulp Ferwerderadiel 2016 wordt de Toegang tot ondersteuning uitgewerkt in de vorm van een algemeen afwegingskader en een afwegingskader voor individuele voorzieningen. De Beleidsregels Jeugdhulp Ferwerderadiel 2016 vinden hun basis in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en zijn net zo bindend als de Verordening Jeugdhulp 2015. Bij de beoordeling van geschillen is het de rechter die toetst of de gemeente de eigen regels, zoals neergelegd in de verordening en de beleidsregels correct heeft gehanteerd.

1. 2 Begripsbepalingen aanvullend op verordening
   - Afwegingskader: de manier waarop het college onderzoekt of en welke voorziening nodig is bij een hulpvraag;
   - Formele hulp: hulp die wordt verleend door een professional die hiervoor wordt betaald;
   - Gebruikelijke hulp: de normale, dagelijkse zorg die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;
   - Bovengebruikelijke hulp of zorg: hulp of zorg die meer is dan hulp of zorg die in redelijkheid mag worden verwacht.
   - Herindicatie: het opnieuw vaststellen van de aard en de mate van zorgbehoefte
   - Informele hulp: hulp die wordt verleend door een niet-professional ;
   - Ondersteuningsplan: een plan waarin het keukentafelgesprek wordt weergegeven, welke hulpvraag er is, welke concrete oplossingen kunnen worden geboden en tot welke resultaten deze moeten leiden;
   - Mantelzorg: bovengebruikelijke zorg die wordt geleverd door een niet-professional;
   - Nader advies: aanvullend advies dat wordt gevraagd aan een externe jeugddeskundige of een jeugddeskundige die is verbonden aan het gebiedsteam;
   - Overige voorziening: vrij toegankelijke voorzieningen voor alle inwoners;
   - Pgb-zorgplan: een plan waarin wordt aangegeven op welke wijze de afgesproken resultaten zullen worden behaald ;
   - Tussenevaluatie: tussentijdse evaluatie waarin beoordeeld wordt of de geboden ondersteuning tot de afgesproken resultaten leidt. Een tussenevaluatie kan leiden tot een herindicatie, waarbij een aangepaste beschikking wordt afgegeven.

HOOFDSTUK 2: TOEGANG ONDERSTEUNING

In de Verordening Jeugdhulp Dongeradeel 2015 is geregeld hoe de toegang tot ondersteuning eruit ziet. Dit is geregeld in de artikelen 3 tot en met 9. Een aantal artikelen wordt verder uitgewerkt in beleidsregels. Ter verduidelijking zijn de artikelen van de verordening cursief en in een kader gezet.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts: (verordening)

1. *Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.*
2. **Als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 9**

2. 1 Melding

Artikel 4: Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag (verordening)

1. *Jeugdigen en ouders kunnen een hulpvraag melden bij het college*
2. *Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk.*

3. *In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.*
2. 2 Vooronderzoek

Tijdens het vooronderzoek wordt de hulpvrager op de hoogte gebracht van de mogelijkheid om een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de jeugdwet op te stellen. Desgewenst kan de medewerker van het gebiedsteam de hulpvrager hierbij ondersteunen.

Artikel 5: Vooronderzoek (verordening)

1. *Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 7, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie en maakt vervolgens zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek.*
2. *Voor het gesprek verschaffen de jeugdige of zijn ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen. De jeugdige of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.*
3. *Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.*
2. 3 Gesprek

Artikel 6: Gesprek (verordening)

1. *Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:*
   a. *de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;*
   b. *het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;*
   c. *het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;*
   d. *de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;*
   e. *de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;*
   f. *de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;*
   g. *de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;*
   h. *hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders, en*
   i. *de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb , waarbij de jeugdige of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze.*

1. *[vervallen]*
2. *Het college informeert de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.*
3. *Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.*

Om de ondersteuningsbehoefte vast te stellen vindt een keukentafelgesprek plaats tussen de medewerker van het gebiedsteam en de jeugdige en/of zijn ouders. Dit gesprek kan plaatsvinden op basis van een melding, maar ook in het kader van een tussenevaluatie of een herindicatie. Het gesprek wordt bij voorkeur bij de jeugdige en/of zijn ouders thuis gevoerd omdat dit de vertrouwde omgeving van de hulpvrager is. Daarbij is het relevant de leefomgeving van de jeugdige te zien. De jeugdige en/of zijn ouders kan/kunnen aangeven het gesprek liever elders te voeren, bijvoorbeeld op het gemeentehuis of bij een vertrouwenspersoon. Waar nodig of gewenst kan tevens een jeugddeskundige of de reeds betrokken zorguitvoerder bij het gesprek aanwezig zijn en/of later betrokken worden bij de uitwerking van het ondersteuningsplan. Bij meervoudige complexe problematiek of wanneer er sprake is c.q. lijkt van een onveilige situatie voor de jeugdige is nader advies verplicht.
2.4 Verslag c.q. ondersteuningsplan

Artikel 7. Verslag (verordening)

1. **Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek, bedoeld in artikel 6.**
2. *Binnen 10 werkdagen na het gesprek verstrekt het college aan de jeugdige of zijn ouders een verslag van de uitkomsten van het onderzoek, tenzij zij hebben meegedeeld dit niet te wensen.*
3. *Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders worden aan het verslag toegevoegd.*

Op basis van het vooronderzoek en het gesprek stelt de medewerker van het gebiedsteam in overleg met de hulpvrager een ondersteuningsplan op. Deze term wordt gehanteerd in plaats van de term ‘verslag’. Een ondersteuningsplan is breder en geeft niet alleen het gesprek weer, maar beschrijft ook welke oplossingen concreet worden geboden, in welke omvang en frequentie, indicatieduur en tot welke resultaten deze moeten leiden. Tevens wordt vermeld of de hulpvrager de individuele voorziening wil ontvangen in de vorm van Zorg In Natura (en welke zorgorganisatie) of in de vorm van een PGB (en wie deze zal uitvoeren).

2. 5 Aanvraag

Artikel 8. Aanvraag (verordening)

1. *Jeugdigen en ouders kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college.*
2. *Het college kan een ondertekend verslag van het gesprek aanmerken als aanvraag als de jeugdige of zijn ouders dat op het verslag hebben aangegeven.*

Na het definitief vaststellen van het ondersteuningsplan middels ondertekening door de hulpvrager, stuurt de medewerker van het gebiedsteam deze naar de backoffice van de gemeente. Het ondersteuningsplan vormt daarmee de formele aanvraag voor een individuele voorziening. Dit geldt ook voor gevallen waarbij de medewerker van het gebiedsteam adviseert om geen individuele voorziening toe te kennen en de hulpvrager het hier niet mee eens en toch een aanvraag wil indienen. Op basis van het ondersteuningsplan stelt de gemeente de individuele voorziening middels een beschikking beschikbaar aan de betrokkene.
2.6 Afwijzingsgronden

Artikel 11. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering (verordening)

1. *Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.*
2. *Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:*
   a. *de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;*
   b. *de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;*
   c. *de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;*
   d. *de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb , of*
   e. *de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebru iken dan waarvoor het is bestemd.*

\- vervolg artikel 11 verordening -

1. *Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb .*
2. *Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.*
3. *Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb’s .*

Het college kan de volgende afwijzingsgronden hanteren:

- Als op basis van het Woonplaatsbeginsel is geconstateerd dat de betreffende gemeente niet verantwoordelijk is (zie bijlage 2)
- Er sprake is van situaties zoals bedoeld in artikel 11 van de verordening.
- Als gebruik kan worden gemaakt van een overige voorziening.
- Als gebruik kan worden gemaakt van een voorliggende wettelijke regeling die de jeugdwet uitsluit:
  - Wet Langdurige Zorg
  - Zorgverzekeringswet (inclusief aanvullende verzekering, tenzij een hulpvrager alleen verzekerd is voor de basisverzekering)
  - Wet Passend Onderwijs

- ◦ Wet op het Leerlingenvervoer

(Bijlage 1 geeft een overzicht welke jeugdvoorzieningen onder de Jeugdwet vallen, de Wet langdurige Zorg (WLZ), de Zorgverzekeringswet (ZVW) en de Wet Passend Onderwijs.)

- Er is (deels) sprake van gebruikelijke zorg (zie bijlage 3)
- Als in het ondersteuningsplan onderbouwd is waarom de gevraagde individuele voorziening niet past bij de hulpvraag.
- In geval van een aanvraag van pgb: als niet aan de voorwaarden wordt voldaan zoals beschreven in paragrafen 3.1 en 3.3

2. 7 Duur indicatie en grenzen bij 18 jaar

De geldigheidsduur van een beschikking eindigt bij het bereiken van 18 jaar. Uitzonderingen hierop zijn mogelijk in de onderstaande gevallen:

- De verwachting is dat de situatie eerder wijzigt (bv als er een indicatie WLZ wordt afgegeven, overstap naar middelbare school, etc.)
- Er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden
- De beoogde doelen worden later dan het 18^{e} jaar bereikt, maar uiterlijk vóór het 23^{e} jaar.
- Er is vastgesteld dat de beoogde doelen zijn bereikt (na evaluatie of herindicatie).
- Als de ondersteuning niet kan worden geregeld via een ander wettelijk kader voor meerderjarigen

2. 8 Beschikking

Artikel 9. Inhoud beschikking (verordening)

1. *In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.*
2. *Bij het verstrekken van een individuele voorziening worden in de beschikking tevens de met de jeugdige of zijn ouders gemaakte afspraken vastgelegd .*
3. *[vervallen]*

De cliënt ontvangt zijn beslissing op zijn aanvraag op grond van de Jeugdwet 2015, binnen zes weken na de melding of start van een herindicatieproces, schriftelijk in een beschikking. Indien deze termijn overschreden gaat worden, zal op grond van de Awb de burger schriftelijk geïnformeerd worden over een verlenging of opschorting van deze termijn. Overschrijding van deze termijn kan bijvoorbeeld veroorzaakt worden door de noodzaak van aanvullend onderzoek, of omdat er nog geen overeenstemming is bereikt met de jeugdige en/of zijn ouder over de in te zetten ondersteuning.
Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

a. wat de voorziening is, in welke omvang en frequentie en wat het beoogde resultaat is;
b. wat de ingangsdatum en duur van de indicatie is;
c. dat tussentijdse evaluatie kan leiden tot aanpassing van de beschikking.

Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een PGB wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

a. wat de voorziening is, waar dit op is gebaseerd, de hoogte van het budget en het beoogde resultaat;
b. wat de ingangsdatum en duur van de indicatie is;
c. dat tussentijdse evaluatie kan leiden tot aanpassing van de beschikking;
d. de wijze van verantwoording van de besteding van het PGB.

2. 9 Tussenevaluatie en heronderzoek

Het college onderzoekt periodiek of er aanleiding is een beslissing aangaande een afgegeven indicatie voor een individuele voorziening nog passend is of dat deze moet worden heroverwogen. Hoe vaak dit noodzakelijk is, hangt mede af van de behoefte aan jeugdhulp van de jeugdige of zijn ouders en van hetgeen bij het onderzoek is vastgesteld. De tussenevaluatie kan ertoe leiden dat het college na onderzoek tot de conclusie komt dat het geheel aan maatregelen nog altijd goed op de persoon is afgestemd, maar ook dat het college na heroverweging beslist dat de jeugdige of zijn ouders meer of minder diensten en een daarbij behorende indicatie nodig hebben.

HOOFDSTUK 3: PERSOONSGEBONDEN BUDGET

Artikel 10. Regels voor pgb (verordening)

1. *Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet.*
2. *Het tarief voor een pgb :*

a. *is gebaseerd op een door de jeugdige of zijn ouders opgesteld plan over hoe zij het pgb gaan besteden;*
b. *is toereikend om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen, en*
c. *bedraagt ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.*

3. *De hoogte van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.*
4. *De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de jeugdhulp onder de volgende voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk:*
   d. *dat deze persoon voor zijn diensten maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende pgb -uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners krijgt betaald;*
   e. *dat deze persoon heeft aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt, en*
   f. *dat tussenpersonen of belangbehartigers niet uit het pgb mogen worden betaald.*

5. *Het college kan nadere regels stellen over de wijze waarop de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.*

3. 1 Voorwaarden PGB

Zorg in natura (ZIN) is voorliggend op een persoonsgebonden budget (PGB). Een PGB kan alleen worden verstrekt als er geen geschikte ZIN aanwezig is en de cliënt kan onderbouwen waarom hij of zij liever een PGB krijgt. Als de gemeente een contract met een aanbieder heeft gesloten voor een individuele voorziening in Zorg In Natura en dit is tevens de zorgaanbieder waar de cliënt voor kiest, wordt hier geen PGB voor geïndiceerd, tenzij de cliënt kan onderbouwen dat een PGB in dit geval toch meerwaarde heeft. Bijvoorbeeld omdat dit de zelfregie bevordert of de flexibiliteit van de in te zetten voorziening ten goede komt.
De cliënt of zijn vertegenwoordiger moet in staat zijn op een verantwoorde wijze met een PGB om te kunnen gaan.
De hoogte van het PGB is maximaal 100% van het tarief voor Zorg In Natura. Het PGB betreft een all-in-tarief, d.w.z. inclusief reiskosten van de zorgverlener. Als een cliënt moet worden vervoerd van school of huis naar dagbesteding of logeeropvang en vice versa, kan een aanvullende indicatie worden afgegeven. Als afgesproken wordt dat een PGB kan worden uitgevoerd door iemand uit het sociale netwerk van een cliënt, dan geldt hiervoor een maximum uurtarief van € 20,-, ongeacht welke vorm van ondersteuning wordt gegeven en ongeacht mogelijke professionaliteit van de uitvoerder.
De kwaliteit van een PGB wordt geborgd door dit als voorwaarde op te nemen in het ondersteuningsplan. Bij de tussenevaluatie(s) wordt aan de hand van de behaalde resultaten beoordeeld of de kwaliteit van zorg voldoende is.
Bij gemotiveerde twijfel over de kwaliteit wordt de hulpvrager gevraagd om voorafgaand aan de aanvraag een PGB-zorgplan aan te leveren, waaruit moet blijken op welke manier de beoogde resultaten, zoals vastgelegd in het ondersteuningsplan, gerealiseerd gaan worden. Dit geldt voor zowel professionele zorgaanbieders als iemand die behoort tot het sociale netwerk.
Voor de zorg door professionals die ingekocht zijn met het PGB gelden dezelfde kwaliteitseisen als de voorzieningen in natura. De gemaakte afspraken, inclusief kwaliteit, worden vastgelegd in het ondersteuningsplan. In het plan staat hoe de budgethouder zijn ondersteuning wil organiseren, wie deze hulp gaat leveren en -afhankelijk van het type ondersteuning- of deze beschikt over de benodigde kwalificaties. De eisen die het college stelt worden vooraf aan de cliënt kenbaar gemaakt en vastgelegd in het ondersteuningsplan. Wanneer de ingekochte hulp niet voldoet aan de gestelde kwaliteitseisen kan het college besluiten geen PGB te verstrekken of het PGB te beëindigen en eventueel terug te vorderen.
Als niet aan alle bovenstaande voorwaarden wordt voldaan, kan een PGB worden geweigerd. Daarnaast wordt een PGB geweigerd als het een individuele voorziening betreft die is uitgesloten voor een PGB (zie paragraaf 3.2). Voor de uitvoering van een PGB door het sociaal netwerk gelden aanvullende voorwaarden (zie paragraaf 3.3).
Binnen een PGB kan geen uitruil plaatsvinden tussen formele en informele zorg.
Na ontvangst van de beschikking heeft belanghebbende drie maanden de tijd om het PGB te gaan besteden waarvoor het is bedoeld. Gebeurt dit niet, dan wordt de voorziening ingetrokken. Mocht het nodig zijn, dan krijgt hij of zij alsnog de mogelijkheid om naar een voorziening in natura over te stappen.
De budgethouder kan niet (meer) beschikken over een vrij besteedbaar bedrag.

3. 2 Individuele voorzieningen uitgesloten voor PGB

- Pleegzorg
- Consultatie
- Diagnostiek
- Behandeling
- Crisis

- Residentiele voorzieningen

Daarnaast zijn de volgende individuele voorzieningen uitgesloten voor een PGB die vanuit het sociale netwerk wordt uitgevoerd:

- Specialistische individuele begeleiding extra
- Dagbesteding
- Persoonlijke verzorging extra
- Omgangscentrum
- Jeugd GGZ

Kortom, voor de volgende individuele voorzieningen kan wel een PGB worden uitgevoerd door het sociaal netwerk:

- Individuele begeleiding basis
- Persoonlijke verzorging basis
- Chronisch psychisch
- Respijtzorg
- Logeeropvang, middagopvang en vakantieopvang (niet door de ouders of thuiswonende oudere broers/zusters)

3. 3 Specifieke voorwaarden inzet sociaal netwerk

Een cliënt die met een PGB de ondersteuning zelf organiseert, kan deze ondersteuning afnemen bij een formele hulp/professional, een informele hulp (zoals een familielid of bekende), of dit zelf uitvoeren. Bij de beoordeling van de mogelijkheid tot betaling van informele hulp door het sociale netwerk moet worden voldaan aan alle volgende voorwaarden:

- Het moet gaan om zorg over een langere periode (minimaal een jaar);
- Het moet gaan om zorg met een mate van verplichting (kan de zorgbieder overslaan bij ziekte of vakantie?);
- De zorg moet de gebruikelijke hulp overstijgen en aantoonbaar leiden tot betere en effectievere ondersteuning dan wanneer deze in ZIN zou worden geleverd;
- De zorg mag niet leiden tot overbelasting van degene die hulp verleent, in combinatie met gebruikelijke zorg en mogelijk betaald werk. Zo nodig wordt hier aanvullend advies over ingewonnen;
- Het moet duidelijk zijn welke activiteiten worden geleverd in welke omvang en frequentie en hoe deze tot de afgesproken resultaten kunnen leiden zoals vastgelegd in het ondersteuningsplan. Dit moet voorafgaand aan de aanvraag zijn vastgelegd in een PGB-zorgplan en positief beoordeeld zijn door de medewerker van het gebiedsteam.
- Als richtlijn hanteren we dat maximaal 25 uur per week informele hulp in een gezin kan worden ingezet, ook als het meerdere jeugdigen binnen het gezin betreft.

Daarnaast spreken we over verlies aan inkomsten wanneer de informele hulp behoort tot de beroepsbevolking en de informele hulp hierdoor minder kan deelnemen aan de arbeidsmarkt. Hierbij hanteren we als uitgangspunt dat het verlenen van ongeveer 8 uur per week aan zorg, boven de gebruikelijke dagelijkse hulp, niet ten koste gaat van een betaalde baan. Er is geen sprake van inkomstenverlies wanneer de informele hulp een uitkering ontvangt.

HOOFDSTUK 4: AFWEGINGSKADERS

Zorgplicht

Met de invoering van de Jeugdwet is het recht op zorg vervangen door de zorgplicht van gemeenten. De gemeente moeten zorgen voor een kwalitatief en kwantitatief toereikend aanbod van de verschillende vormen van jeugdhulp. Ieder kind dat een vorm van jeugdhulp nodig heeft, dient deze daadwerkelijk te krijgen (art. 2.6 Jeugdwet).

4.1 Algemeen afwegingskader

Het DDFK-model is gericht op een nieuwe invulling van de zorg voor jeugd. Achterliggende gedachte van de transitie van de jeugdzorg naar de gemeenten is, dat dit de mogelijkheid biedt om effectiever, sneller, preventiever en goedkoper ondersteuning te bieden. De NOF-visie is altijd gericht op het bevorderen van de zelfredzaamheid of het verminderen van de afhankelijkheid van het kind en/of het gezin. Aan deze visie zijn de volgende doelstellingen gekoppeld:

1. Een sterke pedagogische gemeenschap (civil society)
2. Laagdrempelige en vraaggerichte basisvoorzieningen, zonder bureaucratie
3. Effectieve en op maat gerichte ondersteuning vanuit de gebiedsteams
4. Samen met de ouders: één kind, één gezin, één plan en één contactpersoon
5. Vroegtijdige en integrale specialistische ondersteuning om het aantal geïndiceerde trajecten terug te dringen en hulp bieden daar waar kinderen, jongeren en ouders al zijn
6. Een goede samenwerking met het gedwongen kader en veiligheid
7. Een sterke verbinding tussen de zorg in school (Passend Onderwijs) met de zorg rondom de school.

Het DDFK-model onderscheidt drie niveaus van ondersteuning:

1. *Ondersteuning in de samenleving en overige voorzieningen*:
- Gewoon opvoeden binnen gezinnen, onderwijs en buurt
- Informatie en advies
- Preventie en vroegsignalering
- Inzet algemene voorzieningen

1. *Lichte ondersteuning waar nodig*
- Wanneer gewoon opvoeden en preventie niet voldoende is, wordt eerst bekeken of het sociaal netwerk, mantelzorg of een vrijwilliger het probleem kan oplossen
- Als dit niet voldoende is kan basisondersteuning worden ingezet via de gebiedsteams (zoals Home Start, pedagogische thuisbegeleiding van de GGD of door een medewerker van het gebiedsteam).
- Lichte ondersteuning in de vorm van enkele uren per week individuele begeleiding of enkele dagdelen groepsbegeleiding of logeeropvang. Hiervoor is een beschikking nodig.

1. *Specialistische ondersteuning waar dat moet*

Wanneer lichte ondersteuning niet de gewenste resultaten oplevert wordt (aanvullend) gespecialiseerde jeugdhulp ingezet.

Als een persoon aanspraak maakt op ondersteuning op basis van de Jeugdwet zal dit verzoek gewogen worden. Het gaat daarbij om een individuele weging, waarbij altijd eerst gekeken wordt of de jongere en/of zijn ouders zelf of met behulp van het eigen netwerk of school tot een oplossing kan komen voor het probleem. Als dat niet het geval is of er aanvullend hierop een voorziening nodig is op het gebied van jeugdhulp, dan zal eerst gekeken worden of dit een overige voorziening (vrij-toegankelijk) is of een individuele voorziening (niet vrij-toegankelijk) moet zijn. Bij een individuele voorziening wordt gekozen voor de goedkoopst adequate voorziening. Indien belanghebbende een duurdere voorziening wil (die eveneens adequaat is) komen de meerkosten voor rekening van belanghebbende.
Wanneer er een overige voorziening aanwezig is die passend is bij de hulpvraag dan kan geen recht ontleend worden aan een individuele voorziening.
De werkwijze van de gebiedsteams is gericht op een zoveel mogelijk integrale benadering, waarbij het hele gezinssysteem wordt betrokken en waar nodig wordt afgestemd met de Wmo en de Participatiewet.
4.2 Afwegingskader individuele voorzieningen
Het afwegingskader voor individuele voorzieningen is beperkt tot de volgende lichte en middelzware vormen van jeugdzorg:

- Persoonlijke verzorging door professional (basis en specialistisch)
- Persoonlijke verzorging door sociaal netwerk (informele zorg, beperkt tot basiszorg)
- Individuele begeleiding door professional (basis en specialistisch)
- Individuele begeleiding door sociaal netwerk (informele zorg beperkt tot basis begeleiding)
- Dagbesteding/groepsbegeleiding
- Logeeropvang
- Buitenschoolse opvang en vakantieopvang
- Deeltijd wonen

Als de medewerker van het gebiedsteam het nodig vindt om -eventueel naast een lichtere indicatie- een zwaardere vorm van jeugdhulp in te zetten of als er mogelijk sprake is van een onveilige situatie voor het kind, wordt altijd eerst advies ingewonnen bij een jeugddeskundige. Hiervoor kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt van het product Kortdurende Specialistische Ondersteuning. Hier kan ook gebruik van worden gemaakt bij twijfel over de in te zetten ondersteuning, of als second opinion in gevallen waarbij ouders het niet eens zijn met het ondersteuningsvoorstel van de medewerker van het gebiedsteam.
Het indiceren van een individuele voorziening is altijd individueel maatwerk. Om die reden hanteren we geen richtlijnen over het soort voorziening en de omvang en frequentie hiervan. Per situatie wordt bekeken welke vorm van individuele voorziening(en) het beste aansluit bij de problematiek van de hulpvrager en in welke omvang en frequentie deze moet worden ingezet.
De volgende factoren kunnen leiden tot één of meerdere individuele voorzieningen met een relatief hoge omvang en frequentie van de ondersteuning:
Individuele factoren die de behoefte aan ondersteuning kunnen verhogen:

- Zware of complexe problematiek;
- Veel toezicht nodig voor jeugdige;
- Opvoedingscrisis;
- Draagkracht-draaglast verhouding (ernstig) verstoord;
- Sprake van meervoudige problematiek (zoals financiële problematiek in het gezin, fysieke en geestelijke gezondheid ouders, meerdere jeugdigen met jeugdzorgproblematiek, etc.);
- Onvoldoende opvoedingsvaardigheden ouders;
- Nauwelijks of geen steun uit het sociale netwerk;

- Nauwelijks regie ouders over de problematiek.

De volgende factoren kunnen leiden tot één of meerdere individuele voorzieningen met een relatief lage omvang en frequentie van de ondersteuning:

- Elementen zoals benoemd bij de plusfactoren zijn licht aanwezig;
- Toegenomen zelfredzaamheid jeugdige;
- Aanvullende ondersteuning vanuit het sociaal netwerk;
- Aanvullende ondersteuning in de vorm van algemene voorzieningen of basisondersteuning via een maatjesproject, Home Start, pedagogische thuisbegeleiding, etc.

HOOFDSTUK 5: INWERKINGTREDING

Deze beleidsregels treden, met terugwerkende kracht, in werking op 1 september 2016.
Deze regels worden aangehaald als ‘Beleidsregels Jeugd Ferwerderadiel 2016’.
•Ondertekening
Aldus vastgesteld in de vergadering van 27 september 2016.
de secretaris, de burgemeester,
J.Hofstede W. van den Berg

Bijlagen

Voorliggende wettelijke regelingen

Woonplaatsbeginsel

Gebruikelijke en bovengebruikelijke zorg

Format ondersteuningsplan